

دور مراسم روز ملی صنعت و معدن صورت پذیرفت؛

تجلیل از ۴۴ برگزیده صنعت و معدن

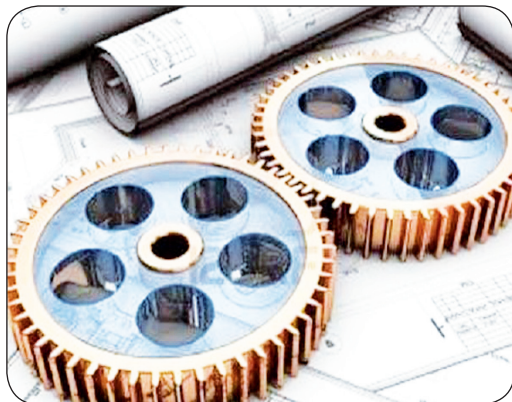
برتر بهروز محمدی از شرکت ره آورد سائنا دلیجان مورد تجلیل قرار گرفتند. همچنین محمد حسن رنجبر از شرکت تاپ اکو خاورمیانه و روبرتو لینا از شرکت تجهیزات سنگین متالوژی پارس فولاد در بخش طرح‌های برتر و عباس حسینی از شرکت نرم افزار امن پرواز و سید حمیدرضا حسینی هاشمی گلیاگانی از شرکت ارتباطات بین‌المللی تلسی در بخش صنعت برتر نرم افزار مورد تقدیر واقع شدند. در این مراسم محمد جواد بگی به نمایندگی از شرکت خوشه گلاب و عرقیات کاشان در بخش خوشه کسب و کار توسعه یافته برتر مورد تقدیر قرار گرفت و در بخش واحدهای صنعتی کوچک برتر از مصطفی صالحی هفشجانی از شرکت مازون سازه پارسپس، محمد امیری از شرکت آتراکران انرژی و منصور ثرائی از شرکت پارس آلومان کار تقدیر شد.

دستی از صنایع فلزی فارمد، علیرضا محمدی دانیالی از گروه صنعتی ناب استیل، مجتبی زین العابدین زاده از شرکت موکت نگین مشهد، مجید باعز صه از گروه صنعتی لیلیان یافت یزد، حسن صفرپور کلور از شرکت تولیدی نسیم خواب، فرج پورمند از شرکت بپمپ های صنعتی، سید رضا حسینی مقدم از شرکت صنایع جهان الکتریک و سیروس نورافکن از شرکت بهسازان جنوب به عنوان واحدهای صنعتی برتر تقدیر شدند. از سوی دیگر از محمود گوهرین از شرکت عمران مومان چاپهار، قدعلی ابراهیمی از شرکت مرمریت دشت پاگرد و علی جواهری از شرکت معادن منگنز و ناراج در بخش بهره برداران معدنی برتر تجلیل به عمل آمد. در بخش صنایع معدنی فلزی برتر محسن یزدانی و محسن محمدی از شرکت های معدنی صباپور و آلوم رول نوین و در بخش صنایع معدنی غیرفلزی

با حضور وزیر صنعت، معدن و تجارت در بخش دوم مراسم روز ملی صنعت و معدن از ۳۳ برگزیده دیگر در بخش های مختلف صنعتی و معدنی تجلیل به عمل آمد که با احتساب ۱۰ برگزیده که در بخش نخست مراسم مورد تجلیل قرار گرفتند، در مجموع از ۴۴ برگزیده تجلیل به عمل آمد. در بخش دوم و پایانی مراسم روز ملی صنعت و معدن از برگزیدگان حوزه های مختلف صنعتی و معدنی در بخش های پیشکسوتان برتر معدنی و صنعتی، واحدهای صنعتی برتر، بهره برداران برتر معدنی، مکتشف برتر معدنی، صنایع معدنی فلزی و غیرفلزی برتر، طرح‌های برتر، صنعت برتر نرم افزار، خوشه کسب و کار توسعه یافته برتر، واحدهای صنعتی کوچک برتر و کارآفرین زن برتر تجلیل به عمل آمد. در این مراسم احمد هراتی نیک و حسین ربیع نژاد به عنوان پیشکسوتان برتر معدنی معرفی و تجلیل شدند و از مجید راهب، بهروز فردوس و عبدالحی پیرزاده به ترتیب از شرکت‌های گلاب ربیع، مجتمع صنعتی ماموت و ماشین‌سازی تاشا به عنوان پیشکسوتان برتر صنعتی تجلیل به عمل آمد.

علی براهونی نژاد در این مراسم به عنوان مکتشف برتر معدنی و میترا فرزند نیا از مجتمع صنایع تایر کورد ۱۸۲۰ کرمانشاه به عنوان کارآفرین برتر زن مورد تجلیل قرار گرفتند. همچنین سالار فخری از شرکت کابل باختر، علی اصغر قدیبگی از شرکت کوشاوران، محمدی از صنایع دریایی شهید محمودی، اکبر برندگی از شرکت سبحان دارو، سیروس میان

جایگاه دهم ایران از لحاظ «شاخص عملکرد رقابت صنعتی» در میان ۲۲ کشور منطقه

می‌دهد. در این شاخص با بهره‌گیری از مجموعه‌ای از زیر شاخص‌های مرتبط، توان تولید و صادرات کالاهای صنعتی یک اقتصاد مورد ارزیابی و مقایسه با دیگر کشورها قرار می‌گیرد. این شاخص ظرفیت کشورها را برای حضور در بازارهای داخلی و بین‌المللی و فعالیت‌های با ارزش افزوده بالا و دارای فناوری برتر نشان می‌دهد. شایان ذکر است که قدرت هر کشور در زمینه رقابت صنعتی با دیگر کشورها در حوزه تولیدات صنعتی با عددی بین صفر تا یک اندازه‌گیری می‌شود که هر چه این رقم به عدد یک نزدیک تر باشد، نشانگر قدرت بیشتر آن کشور در عملکرد رقابت صنعتی است. بر اساس رتبه بندی رقابت صنعتی، کشورها به پنج دسته عالی، متوسط رو به بالا، متوسط، متوسط رو به پایین و پایین تقسیم می‌شوند. کشورهای در دسته عالی، نزدیک به ۸۳ درصد از ارزش افزوده صنعت جهان و بیش از ۸۵ درصد از تجارت صنعت جهانی را به خود اختصاص داده‌اند که کشورهایی با درآمد بالا مانند آلمان، ژاپن، آمریکا، کره جنوبی و چین در این گروه قرار دارند.

ایران از لحاظ شاخص «عملکرد رقابت صنعتی» که از سوی سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو) برای ارزیابی توان رقابت و عملکرد صنعتی اقتصادهای مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد، در میان ۲۲ کشور منطقه در سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ در جایگاه دهم قرار گرفت. بر اساس آمارهای منتشر شده از سوی سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو) جایگاه ایران از لحاظ شاخص عملکرد رقابت صنعتی از رتبه ۵۸ در سال ۲۰۱۰ در مقایسه با ۱۳۵ کشور به رتبه ۶۶ در سال ۲۰۱۴ در مقایسه با ۱۴۴ کشور دنیا رسید و در میان ۲۲ کشور منطقه در سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ در جایگاه دهم قرار گرفت. هر چند در این سال ها امتیاز ایران رتبه نزولی داشته و از ۰.۵۴ در سال ۲۰۱۰ به ۰.۴۳ در سال ۲۰۱۴ کاهش پیدا کرد، اما رتبه آن بین ۵۸ تا ۶۷ در نوسان بود و بهترین رتبه که ۵۸ بوده است در سال ۲۰۱۰ کسب شد. در سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ رتبه ایران نسبت به سال ۲۰۱۲ یک پله بهبود یافت ولی امتیاز آن کاهش پیدا کرد که نشانگر این نکته است که با وجود کاهش عملکرد رقابت صنعتی در ایران، عملکرد دیگر کشورها نیز تا حدودی سیر نزولی داشته و بدتر شده است. همچنین در ارتباط با زیر شاخص‌های عملکرد رقابت صنعتی در سال ۲۰۱۴، ایران در زیر شاخص‌هایی از جمله سهم کالاهای صنعتی با تکنولوژی متوسط و بالا در ارزش افزوده صنعت (ساخت) با کسب امتیاز ۰.۵۰۰ و همچنین در سهم کالاهای با فناوری متوسط و بالا در صادرات صنعت با به دست آوردن امتیاز ۰.۳۳۸ نسبت به دیگر شاخص‌ها، از امتیاز بالاتری برخوردار بود. در بررسی و مقایسه جهانی نیز کشورهای آلمان، ژاپن، آمریکا و کره جنوبی در سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ در شاخص عملکرد رقابت صنعتی در رتبه اول تا چهارم قرار گرفتند. گفنتی است؛ که شاخص رقابت عملکرد صنعتی یکی از شاخص‌هایی است که سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو) برای ارزیابی توان رقابت و عملکرد صنعتی اقتصادهای مختلف مورد استفاده قرار

مهندس محمود نوریان:

نیروهای متخصص داخلی، ظرفیت ارزشمندی برای توسعه اقتصادی هستند

به متخصصان داخلی و نیز جوانان تحصیل کرده دانشگاهی و حمایت از طرح‌های و برنامه‌های ارزش آفرین شرکت‌های دانش بنیان، علاوه بر توسعه طرح‌های تکمیلی خود، زنجیره تولید را از مرحله سنگ آهن تا محصولات فولادی تکمیل کند. ضمن اینکه باید از اعتماد سهامداران حقیقی و حقوقی خود به ویژه شرکت سرمایه گذاری امید، وابسته به بانک سپه شکر کرد که همواره مشوق ما برای توسعه طرح‌ها بوده‌اند. وی تصریح کرد: در حال حاضر بسیاری از جوانان تحصیل کرده و فارغ التحصیلان رشته‌های مرتبط با معدن و صنعت با هماهنگی دارند و هم اکنون سیستم کنترل هوشمند (دیسپچینگ) که با طراحی و اجرای دانشجویان کشورمان در معدن چادرملو پیاده سازی شده توسط همین جوانان تازه فارغ التحصیل راه اندازی شده و بازم توسط خودشان در حال بهره برداری است. کما اینکه هم اکنون بیش از ۷ هزار شاغل بطور مستقیم و ۲۵ هزار نفر بطور غیر مستقیم در واحدهای تولیدی چادرملو فعالیت می‌کنند. و تنها ۱۴۰ نفر نیروی ستادی در استخدام شرکت هستند. به عبارتی تمامی مشاغل چادرملو برون سپاری است. ما از ایده‌ها و طرح‌های خلاقانه برای ارتقاء کیفیت تولید و بهره‌وری، افزایش ایمنی محیط کار، حفظ محیط زیست و طراحی و ساخت قطعات، استقبال می‌کنیم. مدیر عامل چادرملو در پایان این گفت و گو بار دیگر تأکید کرد: اگر به دنبال تحقق اقتصاد مقاومتی و توسعه فراگیر هستیم باید شرایط آنرا فراهم کنیم و دستیابی به این هدف نیز مستلزم برخورداری از یکسری مولفه‌های ضروری، از جمله ثبات سیاسی و اقتصادی و وضع قوانین حمایتی از سرمایه‌گذاران و فعالان حوزه معدن و صنایع معدنی است. فراموش نکنیم سرمایه‌گذار ابتدا به امنیت می‌اندیشد سپس به درآمد و سود.

معکوس پیاده سازی شود. این اقدام همچنین ما را در زمینه تعمیر و نگهداری تجهیزات هم، تقریباً بی نیاز از خارج کرده است. مهندس نوریان یادآوری کرد: شرکت چادرملو توانسته بیش از ۱۰ هزار و ۲۰۰ قطعه را در داخل تولید کند. خب اینکه خودمون قطعات را در داخل تولید کنیم محاسن خوبی دارد. چون مادام که نمی‌توانیم وارد کننده باشیم، الان هم اگر شرایط درست شود، بسیاری از شرکت‌های تولید کننده داخلی، کیفیت محصولاتشان به گونه‌ای است که توان رقابت در بازارهای جهانی و صادرات را دارند. وی در خصوص نقش اشتغال‌زایی معدن در کشور افزود: معادن چون در مناطق محروم و پرانگده هستند، می‌توانند نقش خوبی در اشتغال‌زایی داشته باشند. اگر دولت می‌خواهد به دنبال اشتغال‌زایی باشد باید معادن را فعال کند. چرا که نه تنها مواد معدنی مورد نیازمان را از داخل کشور تامین می‌کنیم بلکه می‌توانیم با توسعه صنایع مرتبط با معدن، علاوه بر ایجاد اشتغال، جلوی واردات را هم بگیریم. من فکر می‌کنم با توجه به پراکندگی معادن، حتی معادن کوچک می‌توانند اشتغال‌زایی داشته باشند. از طرف دیگر معدن باعث آبادانی مناطق محروم هم می‌شود. رونق اقتصادی که چادرملو و دیگر صنایع در منطقه کویری یزد ایجاد کرده بسیار چشمگیر بوده است، بطوریکه بر اساس گزارش‌های رسمی، اردکان در حال حاضر یکی از پردرآمدترین شهرهای ایران است. همچنین طرح جمع‌آوری فاضلاب اردکان را با اجرای شبکه لوله‌کشی داخل شهر و ساخت مخازن تصفیه فاضلاب اجرا کردیم تا ضمن تعمیم بهداشت و سلامتی برای ساکنین شهر، صنایع مستقر در مجتمع صنعتی چادرملو نیز منیع مناسبی از آب در اختیار داشته باشند. نوریان تصریح کرد: چادرملو طی ۳ تا ۴ سال اخیر توانسته با بکارگیری تمامی ظرفیت‌های لازم خود و اعتماد

سر بگذار چون دربند دیوانسالاری است. ما در چادرملو، پیشنهاد کردیم که یک واحد فولاد یک میلیون تنی اجرا کنیم. مطالعات کارشناسی خیلی سریع انجام شد و مصوب کردیم و من از فردای آن روز، دنبال کارهای اجرایی رفتم و الان به بهره برداری هم رسیده است. حالا شما اگر بخواهید در یک شرکت دولتی این کار را انجام دهید، اصلاً در مرحله تصمیم‌گیری باقی می‌ماند و همه کارها از اول قفل می‌شود و مدیریت‌های مختلف می‌آیند و می‌روند و کاری انجام نمی‌شود. خوب این نشان می‌دهد که بخش خصوصی می‌تواند بسیار موفق‌تر عمل کند. اما در شرایط فعلی این دولت است که باید پیش قدم شود. زیرساخت‌ها را آماده و سرمایه‌گذار را ترغیب کند. و بانکها هم باید به بخش خصوصی وام بدهند. همین چادرملو اگر قرار بود دست دولت باشد، حداقل ۸ سال بعد راه می‌افتاد. گل گهر هم همین‌طور. نمونه بارز آن طرح توسعه تجارت بعنوان یک طرح دولتی است که ۱۵ سال طول کشید. در مورد چادرملو و گل گهر اگر بانک‌ها نمی‌آمدند، امکان نداشت زودتر از ۷-۸ سال آینده شروع به کار کنند. از طرفی ما در چادرملو استراتژی شرکت را بر مبنای استفاده از توان داخلی گذاشتیم. از توان شرکت‌های داخلی و متخصصان استفاده و قطعات را بومی سازی کردیم. شرکت‌های خلاق را برای ساخت قطعات حمایت کردیم و الان همین شرکت‌ها داخلی سازنده بسیاری از ماشین‌آلات و اجراکننده خیلی از خط‌های کنستانت‌تره در کشور هستند. واحد مهندسی معکوس را هم در چادرملو ایجاد کرده‌ایم تا دستگاه‌هایی که از خارج تهیه می‌شوند بلافاصله توسط مهندسان بررسی و مراحل مهندسی

چند هزار میلیاردی در این معدن و صنایع جنبی آن را نداشت. ولی مشکل اینجا است که دولت هم دیگر امکانات و توان کاری که در گذشته حداقل برای تأمین زیرساخت‌ها داشت را، ندارد. یک زمانی تصمیم داشتیم در قسم یک واحد فولاد بزنیم، دیدیم که دولت به ما گفت باید اسکله، نیروگاه و... را خودمان تأسیس کنیم. در بقیه جاها هم همین‌طور. ما در اردکان، نیروگاه ۵۰۰ مگاواتی برق ایجاد کردیم. آیا هر واحد صنعتی باید نیروگاه، جاده، راه آهن، منابع تأمین آب و کلاً زیر ساخت‌های یک طرح را خودش ایجاد کند، یا این وظیفه دولت است. همین الان اگر کسی بخواهد روی یک محدوده معدنی کار کند، ابتدا باید مبالغ زیادی هزینه کند تا اجازه شروع کار را بگیرد و بعد هم با قوانین دست و پا گیر مواجه می‌شود و کلاً از تصمیم‌خود صرف‌نظر می‌کند. در صورتی که همه جای دنیا تمام زیرساخت‌های لازم و قوانین را به عنوان عامل تشویق برای سرمایه‌گذار فراهم می‌کنند. مهندس نوریان یکی دیگر از عوامل تأثیرگذار در عدم رشد صنایع را انتصاب مدیران سیاسی و بدون پیشینه تخصصی عنوان کرد و گفت: فضای تولید و رونق اقتصادی زمانی به وجود می‌آید که انتصاب‌ها به منظور افزایش بهره‌وری باشند نه متأثر از فضای سیاسی. انتخاب سیاسی مدیران برای واحدهای تولیدی غلط است. در اوایل انقلاب همه چیز دولتی بود و به جهت مقتضیات زمان، پیشرفت هم داشتیم، ولی متأسفانه در حال حاضر تمام انرژی‌ها صرف کارهای سیاسی می‌شود. ضمن اینکه توانایی مالی دولت کم و موانع هم زیاد شده است. اعم از نظارت‌های تو در تو و قوانین و مقررات پیچیده. بخش دولتی برای هر تصمیم باید موانع زیادی را پشت

مدیر عامل شرکت معدنی و صنعتی چادرملو طی مصاحبه به مناسبت روز صنعت و معدن گفت: خوشبختانه در کشورما، نیروی انسانی متخصص کم نیست و در این زمینه، ایران در بین کشور های منطقه از قابلیت بالایی برخوردار است. اما این شرط به تنهایی کافی نیست، بلکه باید از این توان بالقوه در رونق بخشیدن به فضای کسب و کار استفاده مناسب نمود. مهندس محمود نوریان افزود: ذخایر معدنی ایران و منابع سرشار انرژی، ظرفیت بالایی برای توسعه و قرار گرفتن در ردیف کشورهای صنعتی جهان را برای ما فراهم کرده است ولی برای برخورداری از منابع عظیم اقتصادی باید حمایت‌های قانونی، چه به لحاظ وضع قوانین حمایتی از سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان و چه به لحاظ مساعدت‌های دولتی در جهت سرعت بخشیدن به طرح‌های معطل مانده، بیش از آنچه که تاکنون بوده انجام شود. نوریان که ۳۸ سال سابقه فعالیت در معادن بزرگ کشور را بر عهده داشته است، در مورد خصوصی سازی در معادن و صنایع وابسته به آن گفت: معتقدم که همه امور اقتصادی باید به سمت بخش خصوصی سوق پیدا کند. البته ابتدا باید بخش خصوصی قوی ایجاد شود و بعد کار به آنها واگذار گردد. متأسفانه فعلاً با توجه به جو عمومی که هست، هرکسی پول دارد و می‌خواهد سرمایه‌گذاری کند، به جای تشویق، منتهم می‌شود به اینکه اصلاً این سرمایه را از کجا آورده است. در نتیجه متمولان ترجیح می‌دهند که به نحوی سرمایه خود را نشان ندهند و یا در کشورهای دیگر سرمایه‌گذاری کنند. وی تأکید کرد: مسلماً" خصوصی سازی واقعی بهترین گزینه برای توسعه اقتصادی است. اما باید شرایط لازم فراهم شود. ضمن اینکه با توجه به قواعدی که ما در مملکت داریم، از یک طرف، رغبتی برای واگذاری معادن بزرگ به بخش خصوصی وجود ندارد و از طرف دیگر خصوصی‌ها هم به دلیل مشکلاتی که برایشان ایجاد می‌کنند تمایلی به سرمایه‌گذاری ندارند. سرمایه‌گذاران خارجی هم که با توجه به شرایط فعلی امکان پذیر نیست. پس بهترین شکل ممکن برای وضعیت فعلی، همین خصوصی سازی در سایه سرمایه‌گذاری های نیمه دولتی است. البته باز تأکید می‌کنم که: نمی‌گویم این روش عالی است. بلکه اعتقاد دارم همه چیز نسبی است و در این شرایط جوابگوست. الان امکان اینکه کسی بیاید و چادرملو را بخرد، وجود ندارد. و اگر هم باشد، اصلاً جرأت اینکه را ندارد. مدیر عامل چادرملو یاد آور شد: دولت باید زمینه‌راه اندازی پروژه‌های عظیم را فراهم کند و پس از آماده شدن بسترهای لازم، طرح‌ها را به بخش خصوصی واگذار کند. بطور نمونه، اگر سنگ بنای چادرملو را دولت نگذاشته بود، الان هیچ بخش خصوصی توان سرمایه‌گذاری

